

ඁමර හාවතාවෙන් ධ්‍යාත උපද්‍යා තො ගෙන විද්‍යීනා වඩා
මහපල ලැබිය හැකි ද?

මෙය දත්ත එක්තරා පිරිසක් විසින් පවත්වා ගෙන යන
සතිපටිධාන විපස්සනා හාවතාව තො ඉවසන තවත් පිරිසක් විසින්
ඇති කර ඇති අලුත් ප්‍රශ්නයෙකි. මෙය සම්බන්ධයෙන් කිය යුතු
කරුණු පොතක් ලිවීමට තරම් ඇත්තේ ය. එයින් කාටත් පහසුවෙන්
තෝරුම් ගත හැකි කරුණු ස්වල්පයක් මෙහි දක්වනු ලැබේ.

බොහෝ වෙහෙසි උපද්‍යා ගන්නා ලෙංකික ධ්‍යාතය කාම
සංඛ්‍යාවක් පහළවීම් මාත්‍රයෙන් අතුරුදින් වන බව බෞද්ධයන් අතර
ප්‍රසිද්ධ කරුණෙකි. දත්ත රස්කර ගෙන භාය්‍යාවන් ඇතිව දු
දරුවන් ඇතිව පස්කම් සැප විදිමින් වාසය කරන ගිහියන්
අතර ඒ ධ්‍යාත තිබිය තො හැකි බව අමුතුවෙන් කිය යුතු
ගැනීම් කරුණක් තො වේ.

බුදුරජාණන් වහන්සේ බුද්ධත්වයට පැමිණි අලුත දමිසක්
පවත්වා බරණුය ඉසිපතනයෙහි වැඩිවෙසෙන දිනවල එනුවර ස්ත්‍රීන්
පිරිවරාගෙන පස්කම් සැප විදිමින් විසු යස තම් වූ සිටු පුතුයෙක්
එක් රාත්‍රියක දී තිදුහුන් ස්ත්‍රීන් ගේ විප්‍රකාර දක කළකිරී රාත්‍රියේ
දී ම ගෙයින් තික්ම ගියේ ය. එසේ යන යස සිටු පුත් අහම්බෙන්
බුදුන් වහන්සේ සම්පයට පැමිණියේ ය. තථාගතයන් වහන්සේ

මහුට දරමදේශනය කළ සේක. ඒ දරමය අනුව සිත යැවූ සිටු පුත් ඒ අසුනෙහි දී ම සෝචන් එලයෙහි පිහිටියේ ය. පසු දින මහු ගේ පියා පුතු ගේ පිය සටහන් අනුව මහු සොයා යන්නේ එහි පැමිණියේ තථාගතයන් වහන්සේ මහුට ද දහම් දෙසු සේක. ධමිය අනුව සිත යැවූ සිටුවරයා ද ඒ අසුන් දී ම සෝචන් එලයට පැමිණියේ ය. පියාට දෙසන දරමය අසම්න් එය අනුව සිත යැවූ සිටු පුත් සියලු කෙලෙසුන් නසා අරහත් එලයට පැමිණියේ ය. මෙය **විනය පිටකයට අයන් මහාවග්ගපාලියෙහි මහාබන්ධකයෙහි දක්වෙන පුවතකි.** යස කුල පුතුයා හා මහු ගේ පියා **කවදුවත් හාවනා කොට ද්‍රාන උපද්‍රවා ගෙන සිටි අය නො වෙති.** ස්ත්‍රීන් පිරිවරා ගෙන උපස් ම අන්දමින් කම් සැප විදිමින් විසු ඔවුනට **ලොකික ද්‍රාන කොයින් ද?** බුදුන් වහන්සේ දේශනය කළ දරමය අනුව සිත පැවැත් වීම විද්‍රාන්නා හාවනාව ය. ඔවුන් **මහපල ලැබුයේ ද්‍රාන ලබා තිබීමෙන් නොව ඒ ගුද්ධ විද්‍රාන්නාවෙන් ම ය.**

යස කුලපුතුයා ගේ පැවිදිවීම අසා මහු ගේ යහළවේ සිවුපනස් දෙනෙක් ද බුද්‍රරජාණන් වහන්සේ වෙත ගියේය. ඔවුනු ද දහම් අසා සෝචන් වී පැවිද්ද ලබා ගත්හ. ඉක්බිති තථාගතයන් වහන්සේ ඔවුනට අවවාද කළ සේක. අනුගාසනා කළ සේක. ඒවා ඇයිමෙන් ඒ සැම දෙනා වහන්සේ ම රහත් වූ බව "තෙසෂ හගවනා ධමිමියා කථාය ඔවදියමානානා අනුසායියමානානා අනුපාදය ආසවෙහි වින්නානි විමුවිවිසු" සි මහාවග්ගපාලියේ දක්වා තිබේ. **හිහිගේ කම් සැප විදිමින් විසු ඒ අය කවදුවත් ද්‍රාන උපද්‍රවා තිබුණේ තැත.** පැවිදි වීමෙන් පසු ද්‍රාන ද්‍රානා හාවනා කළ බවකුන් සඳහන් නො වේ.

තථාගතයන් වහන්සේ බරණුසි ඉසිපතනයෙහි වැඩ සිට තවුපන් දමනය කරනු සඳහා උරුවෙල් දනවිව බලා වඩිනාසේක්, අතර මහ එක් වනයක ගසක් මූල වැඩිහුන් සේක. ඒ වනයෙහි **හද්දවග්ගිය කුමාරවරු** තිස් දෙනෙක් ස්ත්‍රීන් හා ඉන්දිය පිනාවීමෙන් සතුවූ වන්නාහ. ඔවුන් ගෙන් එක් කුමාරයකුට හායීවක් නො වූයෙන් මහු වෙසහනක් කැදිවා ගෙන ගියේ ය. ඇ ඔවුන් ගේ ප්‍රමාදයක් බලා බඩුත් ගෙන පලාගියා ය. ඇය සොයා ඇවිද්ද වූ ඒ කුමාරවරු සහමූල වැඩ පුන් තථාගතයන් වහන්සේ දක ඇය

ගැන විමසනු පිණිස උත් වහන්සේ වෙත ගියෝය. තථාගතයන් වහන්සේ මවුනට දහම් දෙපුහ. දහම් අසා ඒ සැමදෙනා ම සෝච්චන් වී පැවිචි වුහ. ස්ත්‍රීන් හා වනයට ගොස් සතුපු වෙමින් විපුල ඒ කාමහෝගින්ට තුෂු ධ්‍යානයක් තැත. එහෙන් මවුහු ධර්මය අනුව සිත යැවීමෙන් සත්‍යාච්චය කොට මහපල ලැබුහ. මෙය ද මහාවග්ගපාලයෙහි දක්වෙන පුවතකි. පිටකතුයෙහි අවුචාවල මෙබදු පුවත් බොහෝ ගණනක් ඇත්තේ ය.

පළමුවෙන් ශමර් හාවනාවක් කොට පසුව විදුරගතා වඩා මහපල ලැබීමන් මේ ශාසනයෙහි ඇති එක් ක්‍රමයෙකි. ඒ ක්‍රමයෙන් මහපල ලැබුවේ ඉතා වික දෙනෙකි. බහුතර සංඛ්‍යාවක් මහපල ලබා තිබෙන්නේ ලොකික ධ්‍යාන නො වඩා ගුද්ධ විදුරගතාවෙන් ම ය. මද වේලාවක් වුව ද විදුරගතා හාවනාවෙහි යෙදීම තථාගතයන් වහන්සේ විසින් වරණනා කරන ලද උසස් කුළුයෙකි. 'බූදුරජාණන් වහන්සේ ඇතුළු සහනට මහ දනක් දීමට ද වැඩි, සතර දිගින් වඩනා මහයහන උදෙසා විහාරයක් කරවීමට ද වැඩි, රත්නතුය සරණ යාමට ද වැඩි, සිකපද පස සමාදන්වීමට ද වැඩි, මෙත්ම හාවනාවට ද වැඩි, මහත්ථල ඇති කුළුයක් අපුරුෂණක් පමණ කාලයේ කරන විදුරගතා හාවනාවෙන් ලැබෙන බව තථාගතයන් වහන්සේ විසින් වේලාම සුනුයෙකි වදාරා තිබේ. ශමර් හාවනා කොට ධ්‍යාන නො ලබා විදුරගතා හාවනාව නො කළ හැකිය, කළත් එයින් පලක් තැත, කියා ක්‍රියා ජ්‍යා මුලා කොට මවුන් විදුරගතා හාවනාව තමැති උත්තම කුළුය සිදුකර ගැනීමට අනුන්ට බාධා කිරීම බරපතල අපරාධයෙකි.

කියන්නන් කෙසේ කීව ද ක්‍රිවණුතියන්ට කාරණය තෝරුම් ගැනීමට ඉහත දක් වූ කරුණු ප්‍රමාණ වෙතියි සිතම්.

සමුප්පරණ ධර්ම විනිශ්චය පොත බා ගැනීමට පහත වෙත පිටුවට පිවිසෙන්න.

<http://www.dhammadikaweb.com/?p=4928>